

Αριθμός 565

ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ (ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΗ) ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1996 ΕΩΣ 2006

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 28 περί Τροποποίησης Παραρτήματος των περί Ποικίλων Ουσιών στα Τρόφιμα Κανονισμών του 2002 μέχρι (Αρ. 2) του 2005

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L 346,
9.12.2006,
σ. 15.

Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 2006/129/ΕΚ της Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 2006 για την τροποποίηση και τη διόρθωση της οδηγίας 96/77/ΕΚ της Επιτροπής σχετικά με τη θέσπιση ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών υλών»,

54(Ι) του 1996
4(Ι) του 2000
122(Ι) του 2000
40(Ι) του 2001
151(Ι) του 2001
159(Ι) του 2001
61(Ι) του 2002
153(Ι) του 2002
20(Ι) του 2003
132(Ι) του 2003
161(Ι) του 2003
67(Ι) του 2004
172(Ι) του 2004
27(Ι) του 2005
163(Ι) του 2006.

Ο Υπουργός Υγείας, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σε αυτόν από το άρθρο 28 των περί Τροφίμων (Έλεγχος και Πώληση) Νόμων του 1996 έως 2006 ως έχουν διορθωθεί και με διατάγματα τροποποιηθεί, εκδίδει το ακόλουθο Διάταγμα:

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Πρώτο (Ι):
29.7.2005
30.9.2005.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο (I):
17.1.2003
21.9.2007.

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Τροποποίησης Παραρτήματος των περί Ποικίλων Ουσιών στα Τρόφιμα Κανονισμών, Διάταγμα του 2007.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο (I):
11.3.2002
7.11.2003
20.2.2004
30.4.2004
3.12.2004
29.7.2005
27.10.2005
23.12.2005.

2.-(1) Στο παρόν Διάταγμα, ο όρος «Κανονισμοί» σημαίνει τους περί Ποικίλων Ουσιών στα Τρόφιμα Κανονισμούς του 2002 μέχρι (Αρ. 2) του 2005, ως έχουν τροποποιηθεί με διατάγματα και διορθωθεί και ως περαιτέρω δυνατό να τροποποιηθούν ή αντικατασταθούν.

(2) Όροι που χρησιμοποιούνται στο παρόν Διάταγμα και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά έχουν την έννοια που τους αποδίδουν οι Κανονισμοί.

Τροποποίηση
του Πρώτου
Παραρτήματος
των βασικών
κανονισμών.

3. Το Πρώτο Παράρτημα των Κανονισμών τροποποιείται ως ακολούθως-

(α) με τη διαγραφή των εδαφίων αναφορικά με τις ποικίλες ουσίες

Ε 216 p-Υδροξυβενζοϊκό προπύλιο και Ε 217 άλας με νάτριο του p-Υδροξυβενζοϊκού προπυλίου·

Πίνακας,
Μέρος 1.

(β) με την προσθήκη, στην κατάλληλη αριθμητική σειρά με βάση τους αριθμούς Ε.Κ., των νέων εδαφίων που παρατίθενται στο Μέρος 1 του Πίνακα του παρόντος Διατάγματος αναφορικά με τις επιτρεπόμενες ποικίλες ουσίες Ε 319 τριτοταγή βουτυλο-υδροκινόνη (ΤΒΗQ), Ε 426 Ημικυτταρίνη σόγιας, Ε 462 αιθυλοκυτταρίνη, Ε 586 4-Εξυλορεσορκινόλη, Ε 1204 Πουλουλάνη και Ε 1452 αργιλιούχο οκτενυλοηλεκτρικό άμυλο·

Πίνακας,
Μέρος 2.

(γ) με την αντικατάσταση των εδαφίων αναφορικά με τις επιτρεπόμενες ποικίλες ουσίες Ε 307 Αλφα-τοκοφερόλη, Ε 315 Ερυθροβικό οξύ, Ε 415 Ξανθανικό κόμμι, Ε 472γ Κιτρικοί εστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων και Ε 559 Πυριτικό αργίλιο (καολίνης) με τα αντίστοιχα εδάφια που παρατίθενται στο Μέρος 2 του Πίνακα του παρόντος Διατάγματος.

Έναρξη ισχύος
του παρόντος
Διατάγματος.

4. Το παρόν Διατάγμα τίθεται σε ισχύ κατά την 15η Φεβρουαρίου του έτους 2008.

(παράγραφος 3)

Μέρος 1

Προσθήκη εδαφίων στο Πρώτο Παράρτημα των Κανονισμών

«Ε 319 ΤΡΙΤΟΤΑΓΗΣ ΒΟΥΤΥΛΟ-ΥΔΡΟΚΙΝΟΝΗ (ΤΒΗQ)

Συνώνυμα	ΤΒΗQ
Ορισμός	
Χημικές ονομασίες	Tert-βουτυλο-1,4-βενζοδιόλη 2-(1,1-διμεθυλαιθυλο)-1,4-βενζοδιόλη
Αριθ. EINECS	217-752-2
Χημικός τύπος	$C_{10}H_{14}O_2$
Μοριακό βάρος	166,22
Δοκιμασία	Περιεκτικότητα τουλάχιστον 99 % σε $C_{10}H_{14}O_2$
Περιγραφή	Λευκό κρυσταλλικό στερεό με χαρακτηριστική οσμή
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Πρακτικά αδιάλυτο σε νερό, ευδιάλυτο σε αιθανόλη
B. Σημείο τήξης	126,5 °C ή περισσότερο
Γ. Φαινολικές προσμείξεις	Διαλύστε περίπου 5 mg του δείγματος σε 10 ml μεθανόλης και προσθέστε 10,5 ml διαλύματος διμεθυλαμίνης (αναλογία 1:4). Παράγεται χρώμα κόκκινο προς ροδόχρουν

Καθαρότητα

Τετ-βουτυλο-p-βενζοκινόνη	0,2 % κατ' ανώτατο όριο
2,5-δι-τετ-βουτυλυδροκινόνη	0,2 % κατ' ανώτατο όριο
Υδροξυκινόνη	0,1% κατ' ανώτατο όριο
Τολουόλιο	25 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

Ε 426 ΗΜΙΚΥΤΤΑΡΙΝΗ ΣΟΓΙΑΣ**Συνώνυμα****Ορισμός**

Η ημικυτταρίνη σόγιας είναι εξευγενισμένος υδατοδιαλυτός πολυσακχαρίτης που λαμβάνεται από ίνες σόγιας που απαντούν στη φύση με εκχύλιση με ζεστό νερό

Χημικές ονομασίες

Εξευγενισμένος υδατοδιαλυτός πολυσακχαρίτης σόγιας
Υδατοδιαλυτές ίνες σόγιας

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε υδατόανθρακα 74 %

Περιγραφή

Ρέουσα αποξηραμένη με ψεκασμό λευκή σκόνη

Ταυτοποίηση**A. Διαλυτότητα**

Διαλυτή σε θερμό και κρύο νερό χωρίς σχηματισμό πηκτωμάτων

ρΗ διαλύματος
συγκεντρώσεως 1 %

5,5 ± 1,5

B. Ιξώδες διαλύματος 10 %

200 mPa.s κατ' ανώτατο όριο

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	7 % κατ' ανώτατο όριο (105 °C, 4 h)
Πρωτεΐνη	14 % κατ' ανώτατο όριο
Ολική τέφρα	9,5 % κατ' ανώτερο όριο (600 °C, 4 h)
Αρσενικό	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	5 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Κάδμιο	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Συνολικός αριθμός μικροοργανισμών	3 000 αποικίες ανά γραμμάτιο, κατ' ανώτατο όριο
Ζυμομύκητες και ευρωτομύκητες E. coli	100 αποικίες ανά γραμμάτιο, κατ' ανώτατο όριο Απουσία σε 10 g

E 462 ΑΙΘΥΛΟΚΥΤΤΑΡΙΝΗ

Συνώνυμα	Αιθυλαιθέρας κυτταρίνης
Ορισμός	Η αιθυλοκυτταρίνη είναι κυτταρίνη που λαμβάνεται απευθείας από ινώδη μέρη φυτών και αιθεροποιείται εν μέρει με αιθύλια
Χημικές ονομασίες	Αιθυλαιθέρας κυτταρίνης
Χημικός τύπος	Τα πολυμερή περιέχουν ομάδες υποκατεστημένου ανυδρικού παραγωγού της γλυκόζης με τον ακόλουθο γενικό τύπο:

$C_6H_7O_2(OR_1)(OR_2)$ όπου R_1 και R_2 μπορούν να είναι:

- H
- CH_2CH_3

Δοκιμασία	Περιεκτικότητα σε αιθοξύλια ($-OC_2H_5$) τουλάχιστον 44 % και όχι παραπάνω από 50 % σε αιθοξύλια επί ξηράς ουσίας (που ισοδυναμεί με 2,6 αιθοξύλια κατ' ανώτατο όριο ανά μονάδα ανυδρογλυκόζης)
Περιγραφή	Ελαφρώς υγροσκοπική, λευκή έως υπόλευκη, άοσμη και άγευστη σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Πρακτικά αδιάλυτη στο νερό, σε γλυκερίνη και σε προπανοδιόλη-1,2, αλλά διαλυτή σε διάφορες αναλογίες σε ορισμένους οργανικούς διαλύτες ανάλογα με το περιεχόμενο σε αιθοξύλια. Η αιθυλοκυτταρίνη που περιέχει αιθοξύλια σε ποσοστό μικρότερο από 46-48 % είναι ευδιάλυτη σε τετραϋδροφουράνιο, σε οξικό μεθύλιο, σε χλωροφόρμιο και σε μείγματα αρωματικών υδρογονανθράκων-αιθανόλης. Η αιθυλοκυτταρίνη που περιέχει αιθοξύλια σε ποσοστό ίσο ή μεγαλύτερο από 46-48 % είναι ευδιάλυτη σε αιθανόλη, σε μεθανόλη, σε τολουόλιο, σε χλωροφόρμιο και σε οξικό αιθύλιο
B. Δοκιμή σχηματισμού μεμβράνης	Διαλύστε 5g του δείγματος σε 95g μείγματος τολουολίου και αιθανόλης, αναλογίας 80:20 (w/w). Σχηματίζεται ένα διαυγές, σταθερό, ελαφρώς κίτρινο διάλυμα. Ρίξτε λίγα ml του διαλύματος σε γυάλινο πιάτο και αφήνετε τον διαλύτη να εξατμιστεί. Σχηματίζεται μια πυκνή, σκληρή, συνεχής, διαφανής μεμβράνη. Η μεμβράνη είναι εύφλεκτη
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	3 % κατ' ανώτατο όριο (105 °C, 2 h)
Θειική τέφρα	0,4 % κατ' ανώτερο όριο

ρΗ κολλοειδούς διαλύματος συγκεντρώσεως 1 %	Ουδέτερο σε βάμμα ηλιοτροπίου
Αρσενικό	3 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Κάδμιο	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

E 586 4-ΕΞΥΛΟΡΕΣΟΡΚΙΝΟΛΗ

Συνώνυμα	4-εξυλο-1,3-βενζοδιόλη Εξυλορεσορκινόλη
Ορισμός	
Χημικές ονομασίες	4-εξυλορεσορκινόλη
Αριθ. EINECS	205-257-4
Χημικός τύπος	$C_{12}H_{18}O_2$
Μοριακό βάρος	197,24
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα 98 % επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτο σε αιθέρα και ακετόνη· δυσδιάλυτο σε νερό
B. Δοκιμή νιτρικού οξέος	Σε 1 ml κορεσμένου διαλύματος του δείγματος, προσθέστε 1 ml νιτρικού οξέος. Παράγεται ένα ανοικτό κόκκινο χρώμα

Γ. Δοκιμή βρωμίου	Σε 1 ml κορεσμένου διαλύματος του δείγματος, προσθέστε 1 ml υπό δοκιμασία διάλυμα βρωμιούχου ύδατος. Διαλύεται ένα κίτρινο, κροκιδώδες ίζημα και παράγει ένα κίτρινο διάλυμα
Δ. Πεδίο τιμών σημείου τήξης	62 °C-67 °C
Καθαρότητα	
Οξύτητα	0,05 % κατ' ανώτατο όριο
Θειική τέφρα	0,1 % κατ' ανώτατο όριο
Ρεσορκινόλη και άλλες φαινόλες	Ανακινείστε περίπου 1 g του δείγματος με 50 ml ύδατος για λίγα λεπτά, και μετά από την διήθηση προσθέστε στο διήθημα 3 σταγόνες υπό δοκιμασία διαλύματος τριχλωριούχου σιδήρου. Δεν παράγεται κόκκινο ή κυανό χρώμα
Νικέλιο	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	3 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

E 1204 ΠΟΥΛΟΥΛΑΝΗ

Ορισμός	Γραμμική, ουδέτερη γλυκάνη που αποτελείται κυρίως από μονάδες μαλτοτριόζης που συνδέονται με -1,6 γλυκοσιδικούς δεσμούς. Παράγεται με ζύμωση από υδρολυμένο άμυλο κατάλληλο για τρόφιμα, με τη χρήση μη τοξινογόνου στελέχους του <i>Aureobasidium pullulans</i> . Μετά την ολοκλήρωση της ζύμωσης, απομακρύνονται με μικροδιήθηση τα κύτταρα του μύκητα, το διήθημα αποστειρώνεται με θέρμανση ενώ οι χρωστικές και άλλοι επιμολυντές απομακρύνονται με προσρόφηση και χρωματογραφία ανταλλαγής ιόντων
Αριθ. EINECS	232-945-1

Χημικός τύπος	$(C_6H_{10}O_5)_x$
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε γλυκάνη 90 % επί ξηρού
Περιγραφή	Λευκή ή σχεδόν λευκή άοσμη σκόνη
Ταυτοποίηση	
Α. Διαλυτότητα	Διαλυτή σε νερό, πρακτικά αδιάλυτη σε αιθανόλη
Β. pH διαλύματος συγκεντρώσεως 10 %	5,0-7,0
Γ. Καθίζηση με πολυαιθυλενογλυκόλη 600	Προσθέστε 2 ml πολυαιθυλενογλυκόλης 600 σε 10 ml υδατικού διαλύματος πουλουλάνης 2 %. Σχηματίζεται λευκό ίζημα
Δ. Αποπολυμερισμός με πουλουλανάση	Ετοιμάστε δύο δοκιμαστικούς σωλήνες, τον καθένα με 10 ml διαλύματος πουλουλάνης 10 %. Προσθέστε 0,1 ml διαλύματος πουλουλανάσης με δράση 10 μονάδες/g στον ένα δοκιμαστικό σωλήνα, και 0,1 ml νερό στον άλλο. Μετά την επώαση σε περίπου 25 °C για 20 min, το ιξώδες του διαλύματος που υπέστη επεξεργασία με πουλουλανάση είναι εμφανώς χαμηλότερο από το ιξώδες του διαλύματος που δεν υπέστη επεξεργασία
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	6 % κατ' ανώτατο όριο (90 °C, πίεση 50 mm Hg κατ' ανώτατο όριο, 6 h)
Μono-, δι- και ολιγοσακχαρίτες	10 % κατ' ανώτατο όριο, εκφραζόμενοι σε γλυκόζη
Ιξώδες	100-180 mm ² /s (υδατικό διάλυμα 10 % w/w στους 30 °C)
Μόλυβδος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

4311

Ζυμομύκητες και ευρωτομύκητες	100 αποικίες ανά γραμμάριο, κατ' ανώτατο όριο
Κολοβακτηρίδια	Απουσία σε 25 g
Salmonella	Απουσία σε 25 g

Ε 1452 ΑΡΓΙΛΙΟΥΧΟ ΟΚΤΕΝΥΛΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΑΜΥΛΟ

Συνώνυμα	SAOS
Ορισμός	Το αργιλιούχο οκτενυλοηλεκτρικό άμυλο είναι άμυλο εστεροποιημένο με οκτενυλ-ηλεκτρικό ανυδρίτη και επεξεργασμένο με θειικό αργίλιο
Περιγραφή	Λευκή ή σχεδόν λευκή σκόνη ή κόκκοι ή (εάν έχει προζελατινοποιηθεί) νιφάδες, άμορφη σκόνη ή χονδρά σωματίδια
Ταυτοποίηση	
A. Εάν δεν έχει προζελατινοποιηθεί: με παρατήρηση με μικροσκόπιο	
B. Χρώση με ιώδιο θετική (βαθύ κυανούν έως ανοικτό κόκκινο χρώμα)	
Καθαρότητα	
(όλες οι τιμές εκφράζονται σε άνυδρο προϊόν εκτός της απώλειας κατά την ξήρανση)	
Απώλεια κατά την ξήρανση	21 % κατ' ανώτατο όριο

Οκτενυληλεκτρολυμάδες	3 % κατ' ανώτατο όριο
Υπόλειμμα οκτενυληλεκτρικού οξέος	0,3 % κατ' ανώτατο όριο
Διοξειδίο του θείου	50 mg/kg κατ' ανώτατο όριο για τροποποιημένα άμυλα σιτηρών 10 mg/kg κατ' ανώτατο όριο για άλλα τροποποιημένα άμυλα, εκτός αν άλλως καθορίζεται
Αρσενικό	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	0,1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Αλουμίνιο	0,3 % κατ' ανώτατο όριο»

Μέρος 2**Αντικατάσταση εδαφίων στο Πρώτο Παράρτημα των Κανονισμών****«E 307 ΑΛΦΑ-ΤΟΚΟΦΕΡΟΛΗ**

Συνώνυμα	DL- α-τοκοφερόλη
Ορισμός	
Χημική ονομασία	DL-5,7,8-τριμεθυλο-τοκόλη DL-2,5,7,8-τετραμεθυλο-2-(4', 8', 12' -τριμεθυλοτρι-δεκατριυλο)- χρωμανόλη-6
Αριθ. EINECS	233-466-0
Χημικός τύπος	$C_{29}H_{50}O_2$
Μοριακό βάρος	430,71
Δοκιμασία	Περιεκτικότητα τουλάχιστον 96%
Περιγραφή	Υποκίτρινο έως κεχριμπαρόχρωμο, σχεδόν άοσμο, διαυγές παχύρρευστο έλαιο που, όταν εκτεθεί στον αέρα ή στο φως, οξειδώνεται και αμαυρώνεται
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Αδιάλυτο σε νερό, ευδιάλυτο σε αιθανόλη, αναμειξιμο με αιθέρα
B. Φασματοφωτομετρία	Μέγιστο απορρόφησης σε απόλυτη αιθανόλη σε μήκος κύματος 292 nm περίπου

Καθαρότητα

Δείκτης διάθλασης	n_D^{20} 1,503-1,507
Ειδική απορρόφηση $E^{1\%}_{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	$E^{1\%}_{1\text{cm}}$ (292 nm) 72-76 (0,01 g σε 200 ml απόλυτης αιθανόλης)
Θειική τέφρα	0,1% κατ' ανώτατο όριο
Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{25}$ $\pm 0,05^\circ$ (διάλυμα σε χλωροφόρμιο σε αναλογία 1:10)
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο

E 315 ΕΡΥΘΡΟΒΙΚΟ ΟΞΥ**Συνώνυμα**

Ισοασκορβικό οξύ
D-αραβοασκορβικό οξύ

Ορισμός

Χημική ονομασία
γ-λακτόνη του D-ερυθρο-εξεν-2-ικού οξέος
Ισοασκορβικό οξύ
D- ισοασκορβικό οξύ

Αριθ. EINECS 201-928-0

Χημικός τύπος $C_6H_8O_6$

Μοριακό βάρος 176,13

Δοκιμασία Πιερεκτικότητα τουλάχιστον 98% σε άνυδρη ουσία

Περιγραφή

Λευκό έως υποκίτρινο κρυσταλλικό στερεό που, όταν εκτεθεί στο φως, αμαυρώνεται σταδιακά

Ταυτοποίηση

- A. Πεδίο τιμών σημείου τήξης 164 °C έως 172 °C περίπου με διάσπαση
- B. Θετική δοκιμή ασκορβικού οξέος/χρωστική αντίδραση

Καθαρότητα

- Απώλεια κατά την ξήρανση 0,4 % κατ' ανώτατο όριο μετά από ξήρανση υπό ελαττωμένη πίεση με silica gel για 3 ώρες
- Θειική τέφρα 0,3 % κατ' ανώτατο όριο
- Ειδική στροφική ικανότητα $[\alpha]^{25}_D$ υδατικού διαλύματος συγκεντρώσεως 10 % (w/v) μεταξύ -16,5° και - 18,0°
- Οξαλικά ιόντα Σε διάλυμα 1 g της ουσίας σε 10 ml νερού, προστίθενται 2 σταγόνες παγόμορφου οξικού οξέος και 5 ml διαλύματος οξικού ασβεστίου συγκεντρώσεως 10%. Το διάλυμα πρέπει να παραμένει διαυγές
- Μόλυβδος 2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

E 415 ΞΑΝΘΑΝΙΚΟ ΚΟΜΜΙ**Ορισμός**

Σ. 1

Το ξανθανικό κόμμι είναι ένας μακρομοριακός πολυσακχαρίτης, που λαμβάνεται με ζύμωση καθαρής καλλιέργειας υδατανθράκων με φυσικά στελέχη του βακτηριδίου *Xanthomonas campestris*, ακολουθούμενη από καθαρισμό με εκχύλιση με αιθανόλη ή προπανόλη-2, ξήρανση και άλεση. Περιέχει ως κύριες δοκιμές μονάδες εξόζης D- γλυκόζη και D-μαννόζη μαζί με D-γλυκουρονικό οξύ και πυροσταφυλικό οξύ και παρασκευάζεται σε μορφή αλάτων με νάτριο, κάλιο ή ασβέστιο. Τα διαλύματά του είναι ουδέτερα

Μοριακό βάρος

Περίπου 1 000 000

Αριθ. EINECS	234-394-2
Δοκιμασία	Η ξηρά ουσία παρέχει τουλάχιστον 4,2 % και όχι άνω του 5 % CO ₂ που αντιστοιχεί σε περιεκτικότητα σε ξανθανικό κόμμι 91 % έως 108 %
Περιγραφή	Σκόνη χρώματος κρεμ
Ταυτοποίηση	
Α. Διαλυτότητα	Διαλυτό σε νερό, αδιάλυτο σε αιθανόλη
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 15 % (105°C, 2 ½ ώρες)
Ολική τέφρα	16 % κατ' ανώτερο όριο, επί ξηράς ουσίας προσδιοριζόμενης με πύρωση στους 650°C μετά από ξήρανση στους 105°C για 4 ώρες
Πυροσταφυλικό οξύ	1,5 % ή περισσότερο
Άζωτο	1,5 % κατ' ανώτατο όριο
Αιθανόλη και προπανόλη 2	500 mg/kg κατ' ανώτατο όριο, ξεχωριστά ή σε συνδυασμό
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Συνολικός αριθμός μικροοργανισμών	5 000 αποικίες ανά γραμμάτιο κατ' ανώτατο όριο
Ζυμομύκητες και ευρωτομύκητες	300 αποικίες ανά γραμμάτιο κατ' ανώτατο όριο
E. coli	Απουσία σε 5 g
Salmonella spp.	Απουσία σε 10 g
Xanthomonas campestris	Απουσία ζωντανών κυττάρων σε 1 g»

Ε 472γ ΚΙΤΡΙΚΟΙ ΕΣΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΜΟΝΟ- ΚΑΙ ΔΙΓΛΥΚΕΡΙΔΙΩΝ ΤΩΝ ΛΙΠΑΡΩΝ ΟΞΕΩΝ

Συνώνυμα	Citrem Εστέρες του κιτρικού οξέος με μονο-και διγλυκερίδια Κιτρογλυκερίδια Μονο- και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων εστεροποιημένα με κιτρικό οξύ
Ορισμός	Μεικτοί εστέρες της γλυκερίνης με κιτρικό οξύ και λιπαρά οξέα που απαντούν στα εδώδιμα λίπη και έλαια. Τα προϊόντα αυτά είναι δυνατόν να περιέχουν μικρές ποσότητες ελεύθερης γλυκερίνης, ελευθέρων λιπαρών οξέων, ελεύθερου κιτρικού οξέος και ελευθέρων γλυκεριδίων και να έχουν εξουδετερωθεί, πλήρως ή εν μέρει, με υδροξείδιο του νατρίου ή υδροξείδιο του καλίου
Περιγραφή	Υγρά έως κηρώδη στερεά ή ημιστερεά, των οποίων το χρώμα ποικίλλει από υποκίτρινο έως ανοικτό καφέ
Ταυτοποίηση	
A. Θετικές δοκιμές γλυκερίνης, λιπαρών οξέων και κιτρικού οξέος	
B. Διαλυτότητα	Αδιάλυτοι σε κρύο νερό Κολλοειδώς διαλυτοί σε ζεστό νερό Διαλυτοί σε λίπη και έλαια Αδιάλυτοι σε ψυχρή αιθανόλη
Καθαρότητα	
Άλλα οξέα πλην του κιτρικού και των λιπαρών	Μη ανιχνεύσιμα
Ελεύθερη γλυκερίνη	2 % κατ' ανώτερο όριο

Ολική γλυκερίνη	Τουλάχιστον 8 % και όχι άνω του 33 %
Ολικό κιτρικό οξύ	Τουλάχιστον 13 % και όχι άνω του 50 %
Θειική τέφρα (προσδιοριζόμενη στους 800 ± 25 °C)	Μη εξουδετερωμένα προϊόντα: 0,5 % κατ' ανώτατο όριο Μερικώς ή πλήρως εξουδετερωμένα προϊόντα: 10 % κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	2 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	3 % κατ' ανώτατο όριο, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ

Τα άνω κριτήρια καθαρότητας εφαρμόζονται για το πρόσθετο απαλλαγμένο από άλατα λιπαρών οξέων με νάτριο, κάλιο και ασβέστιο, επιτρεπόμενης της παρουσίας αυτών των ουσιών σε μέγιστη αναλογία 6% (εκφρασμένη σε ελαϊκό νάτριο)

E 559 ΠΥΡΙΤΙΚΟ ΑΡΓΙΛΙΟ (ΚΑΟΛΙΝΗΣ)

Συνώνυμα	Καολίνης, βαρύς ή ελαφρύς
Ορισμός	Το ένυδρο πυριτικό αργίλιο (καολίνης) είναι ένας καθαρός λευκός πλαστικός πηλός ο οποίος συνίσταται από καολινίτη, πυριτικό αργιλιόκάλιο, άστριο και χαλαζία. Η επεξεργασία δεν πρέπει να περιλαμβάνει πύρωση. Ο ακατέργαστος καολινιτικός άργιλος που χρησιμοποιείται για την παραγωγή πυριτικού αργιλίου θα περιέχει διοξίνη σε επίπεδο που δεν είναι επικίνδυνο για την υγεία ή ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο
Αριθ. EINECS	215-286-4 (καολινίτης)
Χημικός τύπος	$Al_2Si_2O_5(OH)_4$ (καολινίτης)
Μοριακό βάρος	264
Δοκιμασία	Περιεκτικότητα τουλάχιστον 90 % (σύνολο πυριτικού άλατος και οξειδίου του αργιλίου, μετά την καύση)

	Πυριτικό άλας (SiO_2) μεταξύ 45 % και 55 %
	Οξειδίο του αργιλίου (Al_2O_3) μεταξύ 30 % και 39 %
Περιγραφή	Λεπτή, λευκή ή γκριζόλευκη, λιπαρή σκόνη. Ο καολίνης συνίσταται από χαλαρά συσσωματώματα τυχαία προσανατολισμένων στιβάδων από νιφάδες καολινίτη ή από μεμονωμένες εξαγωγικές νιφάδες
Ταυτοποίηση	
A. Θετικές δοκιμές οξειδίου του αργιλίου και πυριτικού άλατος	
B. Περίθλαση ακτίνων X	Χαρακτηριστικές κορυφές σε 7, 18/3, 58/2, 38/1,78 Å
Γ. Απορρόφηση IR	Κορυφές σε 3 700 και 3 620 cm^{-1}
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την καύση	Μεταξύ 10 και 14 % (1 000 °C, σταθερό βάρος)
Υδατοδιαλυτές ύλες	0,3 % κατ' ανώτατο όριο
Ύλες διαλυτές σε οξέα	2 % κατ' ανώτερο όριο
Σίδηρος	5 % κατ' ανώτερο όριο
Οξειδίο του καλίου (K_2O)	5 % κατ' ανώτερο όριο
Άνθρακας	0,5 % κατ' ανώτερο όριο
Αρσενικό	3 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	5 mg/kg κατ' ανώτατο όριο
Υδράργυρος	1 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

Έγινε στις 4 Δεκεμβρίου 2007

Κώστας Καδής
Υπουργός Υγείας